

[Indenrigsministeren.]

bestemmelser med hjemmel heri eller i embedslægeoven. Det er imidlertid en udtrykkelig forudsætning, at embedslægernes væsentligste arbejdsopgaver i fremtiden bliver af tilsynsførende, rådgivende og koordinerende karakter, således at de normalt ikke deltager i behandlingen af enkeltpersoner. Helt vil dette dog ikke kunne undgås, idet der eksisterer en række arbejdsopgaver — hovedsagelig af retsmedicinsk karakter — som embedslægerne har specielle forudsætninger for at løse, og hvortil det ikke umiddelbart vil være muligt at skaffe anden lægelig arbejdskraft. I forbindelse med fremtidige lovrevisioner på områder, hvor embedslægerne i dag er tillagt opgaver, vil indenrigsministeriet imidlertid være opmærksom på, at embedslægerne hovedsagelig beskæftiges med administrative medicinske funktioner. Jeg skal i øvrigt i denne forbindelse henvise til det af mig for folketinget fremsatte forslag til lov om bekæmpelse af kønssygdomme, hvor dette synspunkt er tilgodeset.

På baggrund af embedslægernes hidtidige medvirken i sundhedskommissionernes arbejde og den deltagelse i det fremtidige arbejde på miljøområdet, som embedslægerne skal udøve efter en gennemførelse af forslaget til lov om miljøbeskyttelse, er embedslægelovforslaget udarbejdet i nær kontakt med ministeriet for forureningsbekæmpelse. En gennemførelse af miljølovsforslaget og dermed ophævelsen af de hidtidige kommunale sundhedsvedtægter har i øvrigt betinget forslaget om, at der i embedslægeoven gives hjemmel for regler om de sundhedsmæssige forhold og tilsynet hermed på pleje- og behandlingsinstitutioner, skoler og daginstitutioner m.v. samt klinikker for lægelig behandling og legemspleje m.v. Regler herfor indeholdes i dag i sundhedsvedtægterne, men omfattes ikke af miljølovsforslaget. Bortset fra bestemmelser om de sundhedsmæssige forhold for klinikker og saloner vil disse regler imidlertid alene omfatte embedslægeinstitutionernes og de kommunale myndigheders tilsyn med institutionerne og ikke indretningen m.v., idet bestemmelser herom må fremgå af de regler herfor, der udarbejdes af de respektive ministerier. Jeg forventer i øvrigt at kunne forelægge udkast

til det påtænkte reglement for det folketingsudvalg, der skal behandle lovforslaget.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag til lov om embedslægeinstitutioner m.v. til dette høje tings velvillige behandling.

Desuden skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om bekæmpelse af kønssygdomme*.

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme skulle forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52, men en egentlig revision af loven blev udskudt senest ved lov nr. 195 af 24. maj 1972, hvorefter forslag til revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1972-73.

Kønssygdomsloven fra 1947 var foranlediget af den stigning i antallet af smittede med kønssygdomme, som indtrådte under og umiddelbart efter 2. verdenskrig. Baggrunden for det nu fremsatte lovforslag er ligeledes en fortsat kraftig stigning inden for de senere år.

Det væsentligste formål med nærværende lovforslag er derfor at tilvejebringe en mere effektiv sygdomsbekæmpelse, således at der forhåbentlig kan opnås en nedgang i det årlige antal af smittede med kønssygdomme.

Ved lovforslaget tilstræbes det at motivere personer, der eventuelt kan have kønssygdom, til hurtigst muligt at søge læge. Endvidere søges der skabt bedre muligheder for opsporingen af smittekontakter.

Disse formål opnås efter nutidig opfattelse bedst ved en tidssvarende oplysning. Jeg kan oplyse, at jeg agter at iværksætte en oplysningskampagne over for befolkningen vedrørende kønssygdomme. Denne opgave kan anslås til at ville koste ca. 200.000 kr. årligt. Anvendelsen af straffe- og tvangsforanstaltninger anser man derimod i vore dage for at være uden større betydning i kønssygdomsbekæmpelsen. Det gældende systems straffetrusler menes endog at kunne belaste forholdet mellem patient og læge til skade ikke mindst for smitteopsporingen.

I konsekvens heraf er lovforslagets strafbestemmelser indskrænket til kun at omfatte de groveste tilfælde af smitteudspredelse, ligesom den gældende lovs regler om tvangsindlæggelse af kønssyge patienter er ophævet. Der er endvidere efter forslaget ikke længere nogen strafsanktioneret pligt

[Indenrigsministeren.]

for patienten til at oplyse, af hvem han kan være blevet smittet.

Det anses for hensigtsmæssigt, at bekæmpelsen af kønssygdomme, som hidtil varetages af særlig udvalgte offentligt ansatte praktiserende læger, „visiterende læger“, der får en særlig smitteopsporingspligt, eventuelt forbundet med, at de får hjælpepersonale til løsning af denne opgave. I større byer bør der findes særlige klinikker, som både hvad angår den lægelige bistand og hjælpepersonalet er særlig udrustet til at tage sig af smitteopsporingen. Bl. a. af hensyn til de tilfælde, hvor patienten f. eks. af diskretionshensyn ønsker at gå til en anden læge end sin almindelige læge, er der ved lovforslaget opretholdt den ordning, at behandling og undersøgelser for kønssygdom hos de særlige læger, lægeinstitutioner og klinikker er vederlagsfri uanset patientens indtægts- og bopælsforhold.

Forslaget til lov om embedslæger får den konsekvens, at de behandlingsmæssige funktioner i forbindelse med bekæmpelsen af kønssygdomme ikke som hidtil kan baseres på embedslægerne. Dels vil embedslægernes opgaver i fremtiden komme til at ligge på et andet plan end det behandlingsmæssige, dels vil embedslægeinstitutionerne geografisk ikke komme til at ligge tilstrækkelig tæt til at kunne tilgodese ønsket om at skaffe befolkningen let adgang til gratis behandling.

Bl. a. som følge af, at udgifterne ved den vederlagsfri bekæmpelse af kønssygdomme siden byrdefordelingsreformen i 1969 er overdraget til amtskommunerne, er det fundet hensigtsmæssigt at overlade planlægningen af organisationen af bekæmpelsen af kønssygdomme til disse kommuner.

Til slut skal jeg gøre opmærksom på, at der i lovforslaget er medtaget særlige regler om befordringsgodtgørelse, som skal sikre patienterne samme rettigheder, som efter sygesikringsloven tilkommer personer, der søger læge eller speciallæge.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste*

ejendomme. (Bortfald af lempelse af amtskommunal grundskyld m.v.).

I medfør af den kommunale ejendoms-kattelov er der hidtil blevet ydet landbrugsejendomme, gartnerier, planteskoler og frugtplantager samt skove og plantager en konjunkturbestemt lempelse af den amtskommunale grundskyld.

Lempelsens størrelse er bestemt af landbrugets forrentningsprocent og har i de senere år, i hvilke lempelsen har været størst mulig, udgjort ca. 250 mill. kr. årlig, hvilket beløb er dækket af statskassen. Efter Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber mener regeringen, at grundlaget for denne tilskudsordning er bortfaldet, og den foreslås derfor ophævet fra og med skatteåret 1973-74.

Endvidere foreslås nogle ændringer af i det væsentlige teknisk og redaktionel karakter.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg skal tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.*

Den gældende teaterlov er fra 1970, og det blev i loven fastsat, at forslag til revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1973-74.

Loven indeholdt i forhold til 1963-loven ubestridelige fremskridt for dansk teater, men det kan ikke nægtes, at den tid, der er gået siden lovens ikrafttræden, har været præget af økonomiske vanskeligheder for hele Danmarks teaterliv bortset fra de 3 landsdelsscener, som er økonomisk sikret ved underskudsdekning fra staten og de pågældende amtskommuner.

Ved den årlige fordeling af midlerne har det været nødvendigt at foretage kraftige nedskæringer i teatrenes budgetter. Dette har naturligvis medført ringere muligheder for teatrene. For nogle teatre har sæsonplanerne måttet indskrænkes, andre har måttet nedskære omkostningerne, herunder navnlig lønningerne, til et urimelig lavt niveau.

I en række tilfælde har der måttet udfoldes en helt ekstraordinær indsats enten for